

Van Dik Hout, De Zon Achterna

ik vraag en ik klaag niet
ik loop maar wat rond
tot de wind me vertelt dat ik mee moet gaan
de tijd is zo tijdloos
zolang ik niet leef
zolang ik niet vraag waar ik heen moet gaan
een laatste blik over mijn schouder gewoonweg hier vandaan
ik hoor en ik zie niet
ik kloot maar wat aan
als de nevel verdwijnt zal ik verder gaan
ik vraag en ik klaag niet
zolang ik beweeg
zolang er iets is dat me een reden geeft
een laatste blik over mijn schouder en gewoonweg hier vandaan
de zon achterna
een laatste blik over mijn schouder gewoonweg hier vandaan
de zon achterna
de zon achterna
de zon achterna